

ה"ט 9195/11/22 - מירי בן אבו נגד רותי בוכריס

בית משפט השלום בעכו

ה"ט 9195-11-22 בן אבי נ' בוכריס
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת דנה עופר
המבקשת	מירי בן אבו
נגד	
המשיבה	רותי בוכריס

החלטה

מדובר בשכנים שהם בסכסוך ממושך, שעיקרו נוגע לפרגולה שבנו המבקשת ובעלה. הסכסוך בעניין הפרגולה מצוי בהליך משפטי וטרם הוכרע.

נכון להיום קיים צו הדדי למניעת הטרדה מאיימת על פי החלטת כב' השופט נאסר מיום 2/8/22 (תיק ה"ט 53298-07-22), בתוקף עד ליום 2/2/23.

להשלמת התמונה יצוין, כי כבר בחודש ספטמבר 2020 עתרה המבקשת, יחד עם בעלה, למתן צו על פי חוק מניעת הטרדה מאיימת, ובעניינו נפתח תיק שמספרו ה"ט 28537-09-20. בתום הדיון שהתקיים במעמד שני הצדדים ניתן צו הדדי למניעת הטרדה מאיימת, בהסכמת הצדדים, ובנוסף לכך הורה בית המשפט למשיבה ולבעלה להזיז באופן מיידי את פח האשפה למיקומו הקודם, באופן שיהיה רחוק מנתיב הכניסה או היציאה של המבקשים, 3 מטרים לפחות.

הרקע להגשת הבקשה שבפניי הוא טענת המבקשת לכך שהמשיבה מעמידה בשביל שמהווה רכוש משותף של שני הצדדים את פח האשפה וכן שולחן וכיסאות פלסטיק. לטענתה, מיטלטלין אלו מוצבים בשביל המשותף על מנת להתגרות במבקשת ובבעלה, על רקע ההליך המשפטי המתנהל לעניין הפרגולה, כאמור לעיל.

המשיבה אינה מכחישה שהיא מעמידה את פח הזבל ואת השולחן והכיסאות באותו שביל, אלא שלטענתה לאחר שהמבקשת ובעלה השתלטו על מחצית השטח המשותף ובנו על אותה מחצית חניה מקורה ופרגולה, השטח שנותר, באופן טבעי, הוא השטח שלהם, והם רשאים להעמיד בו מיטלטלין כרצונם. כלשונה של המשיבה: "השטח היה שטח משותף והם לקחו לעצמם חלק. השטח שנשאר זה שטח שלי."

לטענת המשיבה, המבקשת ובעלה בעצמם חסמו את המעבר שלהם לאותו שטח משותף, באמצעות גדר זמנית, כפי שניתן לראות בתמונה מש/2. לטענתה, הגדר הזמנית החליפה בניה אחרת שהיתה במקום ופורקה. משעשו כך, לטענת המשיבה, הרי שברור כי הצבת השולחן, הכיסאות ופח הזבל בשטח הנדון כלל אינה מפריעה למבקשת.

המשיבה מוסיפה וטוענת, כי המבקשת ובעלה נוהגים להטריד אותם, להתגרות בהם ואף לסכן את בריאותם ובמיוחד את בריאותו של בעלה שהוא נכה.

דין והכרעה -

ההליך הנוכחי אינו המקום לדון בוודאי לא להכריע בלב המחלוקת בין הצדדים, דהיינו הסכסוך בעניין החניה המקורה והסוגיות המשפטיות הנוגעות לבנייתה. ממילא מצוי סכסוך זה בהליך משפטי.

כך גם התנהגותם המטרידה של שני הצדדים זה כלפי זה, בכללותה, אינה נושא לדיון בהליך הנוכחי, שכן בעניין זה קיים, כאמור, צו הדדי שעודנו בתוקף.

הבקשה הנוכחית העלתה לדיון נושא אחד ויחיד והוא הצבת מיטלטלין שונים (פח אשפה, שולחן וכיסאות פלסטיק) בשטח השביל שמצוי בין הבתים של שני הצדדים.

המשיבה מודה בהצבת מיטלטלין בשטח הנ"ל.

המשיבה גם מודה בכך, שהשטח הנ"ל הוא שטח משותף, אלא שלטענתה השתלטות המבקשת על חלק מהשטח המשותף הפכה את השטח המשותף הנותר לשטח פרטי של המשיבה.

המחלוקת בדבר מעמדו של שטח שהוא בין שני הבתים לא תתברר בהליך הנוכחי. ככל הנראה תתברר המחלוקת במסגרת ההליך שמתנהל בין הצדדים. מכל מקום, משהודתה המשיבה כי מדובר בשטח משותף, אין היא רשאית להציב בו מיטלטלין שלה. טענתה, כי מעמדו המשפטי של השטח המשותף השתנה לאחר השתלטות המבקשת על חלק מהשטח המשותף (טענה שהמבקשת עצמה מכחישה), אינה יכולה להתברר במסגרת הנוכחית, ומכל מקום אינה יכולה להצדיק הצבת מיטלטלין באופן שיפריע לחיי המבקשת.

בכל הנוגע לפח האשפה הוברר, כי קיימת גומחה ברחוב שמיועדת לפח האשפה. לא מצאתי כל הצדקה לכך שהמשיבה מציבה את פח האשפה דווקא בשטח שבין הבתים, למעט התגרות לשמה בשכניה, שעמם היא מסוכסכת. כך גם מצא בית המשפט שדן בסכסוך דומה בין אותם צדדים בספטמבר 2020, ועל כן הורה על הזזת פח האשפה למיקומו הקודם או לכל מיקום אחר שרחוק 3 מטר לפחות מנתיב הכניסה והיציאה של המבקשת. טענת המשיבה, כי הפח ניצב במקום קרוב יותר כדי שבעלה הנכה יוכל לזרוק את האשפה בנוחות, אינה מתקבלת על הדעת, בייחוד לאחר שהמשיבה אישרה

בפניי, כי היא עצמה נאלצת להוציא את הפח הירוק אל הרחוב על מנת שיפנו אותו עובדי העירייה.

גם האופן שבו עומדים במקום שולחן ועליו כיסא (כפי שניתן לראות בתמונה מב/1) או שולחן ועליו שלושה כיסאות (כפי שניתן לראות בתמונה מש/2) מעורר את הרושם כי מדובר בפרובוקציה לשמה.

בסעיף 2 לחוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001, מוגדרת ההטרדה המאיימת כך:

"הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו".

כאשר הצבת המיטלטלין במתחם שבין הבתים של שני הצדדים נעשית שלא לצורך, על דרך הפרובוקציה, על רקע של סכסוך מתמשך שנדון בערכאות, הרי היא בבחינת הטרדה מאיימת.

לעניין זה אציין, כי המבקשת העידה שמדובר במצב מתמשך, ובכל פעם שהמבקשת מזמינה משטרה למקום, מזיזה המשטרה את החפצים ולאחר מכן המשיבה מחזירה אותם לאותו מקום. בנסיבות שתוארו לעיל, ניתן לקבל את הטענה כי הנחת המיטלטלין במקום מהווה הטרדה מאיימת, וקיים בסיס סביר להניח כי המשיבה תשוב ותפגע באופן האמור בשלוות חייה של המבקשת, אם לא יאסר עליה הדבר באמצעות צו של בית המשפט.

לאור האמור, נחה דעתי לתת צו, על פי חוק מניעת הטרדה מאיימת, האוסר על המשיבה, ועל כל אדם מטעמה, להניח מיטלטלין מסוג כל שהוא בשטח שבין בית המבקשת לבית המשיבה. במיוחד נאסר על המשיבה להציב בשטח הנ"ל פח אשפה, שולחן וכיסאות.

אני רואה לנכון לסייג את הצו הנ"ל בנוגע לעציץ ולארון שנמצאים במקום ואף ניתן לראותם בתמונה שהגישה המבקשת במצורף לבקשתה.

המבקשת עצמה מיקדה את הדיון בפח האשפה, בשולחן ובכיסאות (בדיון מיום 6/11/22 היא ציינה, כי הגיעה לבית המשפט בגלל הצבת הפח בלבד ואילו בדיון היום היא ציינה, כי הגיעה בגלל הפח, השולחן והכיסאות).

לאור האמור, הצו אינו חל על הארון והעציץ העומדים במקום שנראים בתמונה שצורפה לבקשה, כאמור לעיל, ואשר לכאורה אינם מפריעים לאיש במיקומם הנוכחי.

תוקפו של צו זה למשך 6 חודשים.

המזכירות תמציא החלטה זו לצדדים בדואר.

בנוסף, אני מורה למזכירות להעביר את ההחלטה למשטרת עכו, על מנת שזו תמסור עותק הימנה למשיבה, במסירה אישית.

ניתנה היום, כ' חשוון תשפ"ג, 14 נובמבר 2022, בהעדר
הצדדים.